

Tatár Sándor

Titkos-titoktalan

A nyelv, a szó: csoda.
Te ne misztifikáld, ne áradozz róla –
ő anélkül is elvan.
És ne silányítsd
a közlés puszta eszközévé –
bár attól ő még nagyon jól elvan.
Ne is félj tőle, bár hatalma
sokszorozza meg a vele (vissza)élők hatalmát.

Igyekezz megismerni – szeszélyeit,
vonzalmait kipuhatolni (ámbár
[a magyarban nemcsak biológiai;
nyelvtani sincs] nincsen neme),
akárha nő volna¹ „afféle” gyönyörű-titokzatos
femme fatale.
Veled lehet (még ha a kétségbeesés feneketlen-mély
szakadékában úgy érzed is: sovány vigasz),
ha elhagyott mindenki,
s ha ő hagy el (mármint: azt hiszed, elhagyott),
úgy érzed: nem maradt senki/semmit.

...A költő ajkán csörömpöl a szó.
Vagy elhull, mint a szírom, téli,
fagyott gyászkoszorúból. S mégis,
azt, hogy vagy, itt, most (s hogy majd nem leszel),
leginkább ő segíthet elviselni,
még ha soha biztosra nem veheted is,
hogy meghallja a Felettünkvaló.

A gyűjtés, ha szenvedély

Egy lájkvadász mit is csinál?
Miként güzü, kommentel;
nem tudj', neki ki mit kiált,
s ki jött meg vagy ki ment el.

Egy lájkvadász mit is csinál?
Kopog kommentet nappal,
lázasan részt vesz hitvitán,
ír üdvözült grimasszal.

¹ Nem megmondtam, hogy ne misztifikáld?! Ilyen esetlenül meg végképp ne!

Egy lājkvadász mit is csinál?
Ont kommenteket éjjel –
nem gátolod meg, pajtikám,
sem csellel, sem eréllyel.

Azért, amit megoszt napont',
fontos baksis a lāj;,
mely úgy gerjeszt tesztoszteront,
miként a női bāj'k.

Mi mást tenne a lājkvadász?
Posztol, megoszt és taggel.
Ah, medicína, mit csinálsz
ily szenvedélybeteggel?!

Arra jó őnéki a nép,
az istenadta: lājkol.
De hogy' tengeti életét,
ha minden face-es sztrájkol?!

Németh Miklós: Egy kis éji zene

